

INDiS 2009

Novi Sad

UNIVERZITET U NOVOM SADU
FAKULTET TEHNIČKIH NAUKA
DEPARTMAN ZA GRAĐEVINARSTVO

11

iNDiS 2009
PLANIRANJE, PROJEKTOVANJE,
GRAĐENJE I OBNOVA
GRADITELJSTVA

Jedanaesti nacionalni i Peti međunarodni naučni skup

ZBORNIK RADOVA
Novi Sad, 25 - 27. novembar 2009.

UREDNICI
R. Folić, V. Radonjanin, M. Malešev

Ovaj Zbornik je štampan sredstvima Departmana za građevinarstvo FTN, Ministarstva za nauku i tehnološki razvoj Republike Srbije i uz materijalnu pomoć donatora

Urednici:

Profesor emeritus Radomir Folić, dipl.inž.građ.
Prof. dr Vlastimir Radonjanin, dipl.inž.građ.
Prof. dr Mirjana Malešev, dipl.inž.građ.

ISBN 978-86-7892-220-6

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

69.05(082)
624(082)

НАЦИОНАЛНИ научни скуп ИНДИС (11 ; 2009 ; Нови Сад)

Planiranje, projektovanje, građenje i obnova graditeljstva : zbornik radova /
Jedanaesti nacionalni i Peti međunarodni naučni skup INDIS 2009, Novi Sad, 25-27.
Novembar 2009. ; [organizatori] Fakultet tehničkih nauka, Departman za građevinarstvo ;
urednici R. Folić, V. Radonjanin, M. Malešev - Novi Sad : Fakultet tehničkih nauka,
Departman za građevinarstvo, 2009 (Novi Sad : Grid). - 535 str. : ilustr. ; 24 cm

Tiraž 250.

ISBN 978-86-7892-220-6

а) Индустриска грађња - Зборници б) Грађевинске конструкције - Зборници

COBISS.SR-ID 244293383

Departman za
organize je

Za razlik
i kasnije održ
proširivana tehn
graditeljstva.

Period u kojem
obuhvata probleme
za tematiku ovog
stručnjaka: prese
projektanata i rješenja
isto tako i iz drugih
arhitekturu, građevine

Raduje nas da
u pripremi skupa
radovima drugih
istraživanja koji
modela ponašanja
oblascima graditelj

Za ovaj skup,
na engleskom jeziku
rezultati kolega

Nadamo se da će
stručnjaci svet

Svim autorima

Novi Sad, 2009.

Međunarodni naučni skup iNDiS 2009

Tehnički organizator skupa:

Departman za građevinarstvo, Fakultet tehničkih nauka – Novi Sad

Tehnički urednici zbornika radova:

Ivan Lukić
Aleksandar Drakulić

Izdavač:

Departman za građevinarstvo, Fakultet tehničkih nauka, Novi Sad

Štampa:

Fakultet tehničkih nauka, Grafički centar "GRID" Novi Sad

Tiraž: 250 primeraka

Ivana Despotović¹

Zoran Grdić²

Gordana Topličić-Ćurčić³

Nenad Ristić⁴

RECIKLIRANI AGREGAT KAO KOMPONENTA ZA SPRAVLJANJE SAMOUGRAĐUJUĆEG BETONA

Rezime: Građevinski otpad koji nastaje kao posledica izgradnje novih i rušenja postojećih objekata predstavlja veliki ekološki problem. Upravljanje čvrstim građevinskim otpadom je podrazumevalo njegovo odlaganje na deponije čije su se površine svakodnevno povećavale oduzimajući dragoceno obradljivo zemljište, što osim ekološkog ima i ekonomski značaj. Razvijene države su reagovale u tom pravcu uvodeći takse na otpad koji se ne reciklira nego odlaze na deponijama. Upotreba agregata koji se dobija reciklažom „starog“ betona je u tom kontekstu od ogromnog značaja. Jedan od trendova savremenog građevinarstva je primena samougrađujućeg betona, koji jedino pod dejstvom sopstvene težine ispunjava opлатu, u potpunosti obavijajući armaturu. Zbog svojih karakteristika kao što su manje angažovanje radne snage i neuporedivo zdravije radno okruženje (odsusutvo vibriranja, smanjenje buke), samougrađujući beton se svakako može svrstati u moderne ekološke materijale. U ovom radu je ispitana mogućnost primene recikliranog agregata za spravljanje samougrađujućeg betona.

Ključne reči: samougrađujući beton, reciklirani agregat

RECYCLED AGGREGATE AS CONSTITUENT MATERIAL FOR SELF – COMPACTING CONCRETE

Abstract: Construction waste, which is appeared after building new objects or demolition already exist objects is big ecological problem. Control of construction waste meant it's placed at spoil areas, which became bigger every day, taking away important, cultivated areas, and except ecological, that is also an economical problem. Modern countries, reacted in that way, and brought taxes for garbage which is not recycled. In that sense, use of concrete recycled aggregate has a large role. One of modern trends in civil engineering is use of self-compacting concrete, which can fill formwork only by it's own weight, surrounding reinforcement bars completely. Because of it's characteristics, like less workers and healthier working environment (absence of vibration, decrease of noise), self-compacting concrete can be marked as modern ecological material. In this paper work is investigated possibility of use recycled aggregate as a material for self-compacting concrete.

Key words: self-compacting concrete, recycled aggregate

¹ mr, Građevinsko-arkitektonski fakultet, A. Medvedeva 14, Niš, e-mail: ivicka2006@yahoo.com

² dr, Građevinsko-arkitektonski fakultet, e-mail: zoran.grdic@gaf.ni.ac.rs

³ dr, Građevinsko-arkitektonski fakultet, e-mail: gordana.toplicic.curcic@gaf.ni.ac.rs

⁴ student doktorskih studija, Građevinsko-arkitektonski fakultet, e-mail: nenadristic82@yahoo.com

1. UVOD

Upotreboom recikliranog agregata se rešava problem otpadnog materijala i štede prirodnii izvori. U recikliranju građevinskog otpada prednjače Holandija i Danska sa 85% recikliranog građevinskog otpada, a slede ih Belgija i Nemačka sa 75%. U evropskoj regulativi, agregati dobijeni recikliranjem su podgrupa agregata dobijenih iz sporednih izvora i podležu normama EN 12620, EN 13055-1 i EN 13242. Građevinski otpad se može upotrebiti kao agregat za izradu betona, asfalta ili za ostale radove u niskogradnji. Veoma interesantna i još uvek nedovoljno istražena je mogućnost korišćenja recikliranog agregata u proizvodnji samougradujućeg betona (Self-Compacting Concrete - SCC).

2. TEORIJSKA RAZMATRANJA

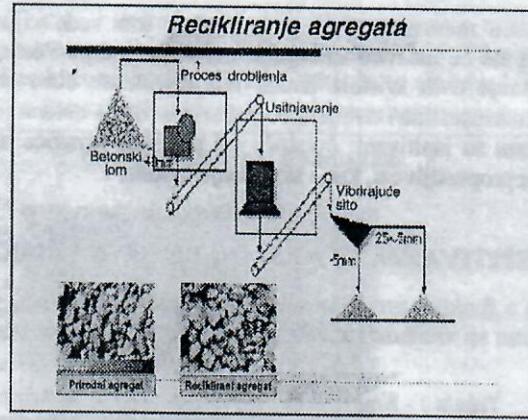
Samougrađujući beton, po mnogim autorima „najrevolucionarnije otkriće betonske industrije XX veka“, ne zahteva vibriranje prilikom ugradivanja i zbijanja. Pod dejstvom sopstvene težine u potpunosti ispunjava sve delove oplate čak i prisustvu gusto postavljene armature. Ovakva svojstva se postižu dodavanjem betonu hemijskih dodataka superplastifikatora, najčešće u kombinaciji sa novom vrstom aditiva za modifikaciju viskoziteta i/ili primenom određene količine finog mineralnog dodatka – praha [9,10].

Njegove prednosti su: brža gradnja, smanjenje broja potrebnih radnika, bolje finalne površine, lakše ugradivanje, poboljšana trajnost, veća sloboda oblikovanja elemenata, smanjenje buke, odsustvo vibracija, i samim tim, zdravije radno okruženje. Razvijen tokom poslednje decenije dvadesetog veka u Japanu i kontinentalnom delu Evrope, samougrađujući beton se danas u značajnom obimu primenjuje kako u SAD i Velikoj Britaniji, tako i na Srednjem Istoku.

Koncept održivog razvoja, koji pored sociooloških i ekonomskih aspekata, obuhvata uštedu energije, zaštitu okoline i očuvanje neobnovljivih prirodnih resursa, predstavlja strateško opredeljenje mnogih privrednih grana, među kojima se poseban doprinos očekuje od građevinarstva. Nedostatak prirodnog agregata u urbanim sredinama i sve veće rastojanje između nalazišta kvalitetnog prirodnog agregata i gradilišta prisilili su graditelje na razmatranje mogućnosti zamene prirodnog agregata recikliranim materijalima (građevinska keramika, zgrušani beton itd.). Sa druge strane, u urbanim sredinama se često javlja velika količina starog betona, čije uklanjanje i deponovanje predstavlja ekološki problem.

Recikliranje betona nastalog procesom rušenja se sastoji iz sledećih koraka: izbor otpadnog materijala, drobljenje betonskih blokova, uklanjanje nečistoća, mešanje sa prirodnim agregatima (slika 1). Svi ugrađeni delovi, kao što je armatura, se moraju ukloniti. Takođe je potrebno sprečiti mešanje sa drugim materijalima, poput gline, zemlje, stakla, drveta. Postrojenja za recikliranje agregata se ne razlikuju značajno od postrojenja koja proizvode drobljeni agregati prirodnih nalazišta. Ona mogu biti mobilna i smeštena u blizini objekta koji se ruši ili u blizini nove konstrukcije za koju će se upotrebiti reciklirani agregat, ili se može formirati centralno postrojenje koje ne mora biti blizu konstrukcije koja se ruši, ali će zbog automatizovanog procesa imati znatno veću produktivnost i time kompenzovati veću udaljenost od mesta primene agregata [5,6].

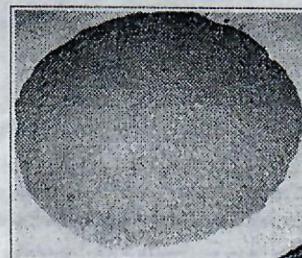
Reciklirani agregat treba da ispunjava sve uslove kao i agregat iz prirodnih nalazišta. Isto tako beton spravljen sa ovim agregatom se na isti način meša, transportuje i ugrađuje kao i obični beton. Svojstva po kojima se reciklirani agregat razlikuje od običnog su: manja zapreminska specifična masa, veće upijanje vode, veća količina prašinastih čestica, veći sadržaj organskih eventualno drugih štetnih materija, veća drobljivost, manja otpornost prema habanju i manja otpornost prema dejstvu mraza. Kvalitet i svojstva novog betona napravljenog sa recikliranim agregatom će direktno zavisiti od svojstava i kvaliteta upotrebljenog aggregata [3].

Slika 1 – Recikliranje agregata

EKSPERIMENT

Na Građevinsko-arkitektonskom fakultetu u Nišu je organizovano eksperimentalno ispitivanje sa ciljem da se ispita mogućnost upotrebe recikliranog agregata za spravljanje samougradjućeg betona. Za ispitivanje su napravljene tri vrste trofrakcijskog betona: etalon E, beton P50, kod koga je frakcija 8/16 zamenjena istom frakcijom recikliranog agregata i beton P100, kod koga su i frakcija 4/8 i frakcija 8/16, dakle je krupan agregat, zamenjene recikliranim betonom. Projektovani beton pripada tzv. etastom tipu, (powder type), jer ne sadrži modifikator viskoziteta (slika 2) [1].

Slika 2 – Izgled svežeg SCC betona sa recikliranim agregatom

Pri određivanju sastava samougradjućeg betona korišćene su Okamurine preporuke da krupan agregat treba da učestvuje sa 30% u ukupnoj zapremini betona, a sitan sa 40% u ukupnoj zapremini maltera [8]. Predviđena je uobičajena količina cementa od 400 kg/m^3 . Vodopraškasti molar je smanjen sa preporučenih 0,8-1,1 na 0,73, jer je proba sa 0,9 dala veliko izdvajanje vode (bleeding) i rasprostiranje.

Da bi se zadržala konzistencija etalona kod betona P50 i P100 je povećana količina vode na 180 litara i 186 litara, odnosno vodocementni faktor sa 0,41 na 0,43 i 0,45. Potreba da se poveća količina vode je očekivana posledica primene recikliranog agregata koji više upija vodu zbog sastava zaostalog cementnog maltera sa značajnom poroznošću i pukotinama.

Za spravljanje betona sa recikliranim agregatom dostupna literatura preporučuje primenu tzv. Two Stage Mixing Approach postupka. Reč je o tome da se ukupna količina potrebne vode raspodeli na dva dela i dozira po fazama. U toku vezivanja i očvršćavanja nova cementna pasta koja pre reaguje sa pastom zaostalom na zrnima recikliranog agregata što zahteva deo vode koji

ulazi u sastav betonske mešavine. Ovo za posledicu ima redukciju u formiranju C_3S_2H , etringita, CH i C_6S_3H što će izazvati smanjenje čvrstoće betona. Postupnim dodavanjem vode omogućeno je formiranje ovih kristala unutar mikrostrukture čime se delimično redukuju i poroznost i nastanak mikropslina i dobijaju bolje karakteristike betona [4].

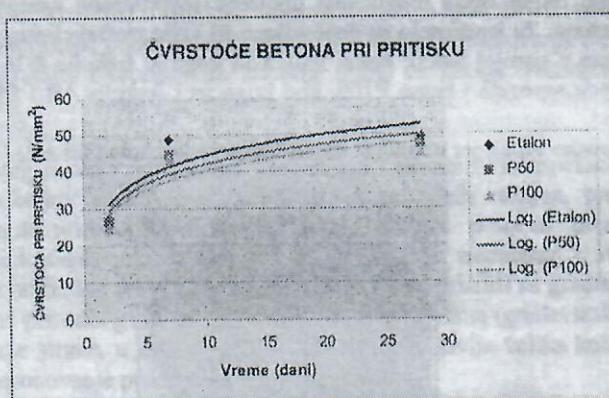
Na očvrslog betonu su ispitivani: čvrstoća pri pritisku, čvrstoća na zatezanje savijanjem, upijanje vode i vodonepropustljivost, kao i skupljanje betona.

4. REZULTATI ISPITIVANJA OČVRSLOG BETONA I DISKUSIJA

Promena čvrstoće u funkciji vremena se može izraziti formulom $f_p = a \cdot \ln(t) + b$, kao što se vidi na slici 3, pri čemu su vrednosti koeficijenata a i b kao i faktor verovatnoće R prikazani u tabeli 1.

Tabela 1 - Koeficijenti regresionih krivih za beton

Vrsta betona	a	b	R^2
E	8.2772	25.331	0.7526
P50	7.8395	23.979	0.8326
P100	7.5614	22.823	0.7960

Slika 3 – Čvrstoće betona pri pritisku nakon 2,7 i 28 dana

Razlike u čvrstoći za istu starost su male. Etalon ima veću čvrstoću za $1,92 \text{ N/mm}^2$, tj. 3,88% u odnosu na P50, a za $4,23 \text{ N/mm}^2$, tj. 8,55% u odnosu na P100 nakon 28 dana. Sve mešavine imaju brz priraštaj čvrstoće, nakon 7 dana dostižu više od 90% svoje čvrstoće pri starosti od 28 dana, što je posledica primene kamenog brašna.

Rezultati ispitivanja čvrstoće na zatezanje savijanjem su prikazani na slici 4. Ovi rezultati pokazuju da je čvrstoća pri savijanju etalona nakon 28 dana veća za $0,18 \text{ N/mm}^2$ ili 2,49 % u odnosu na beton sa 50% krupnog recikliranog agregata, a za $1,01 \text{ N/mm}^2$ ili 13,95 % u odnosu na beton sa 100% krupnog recikliranog agregata. Pad čvrstoće je prouzrokovani, isto kao i kod čvrstoće pri pritisku, promenom u mikrostrukturi betona.

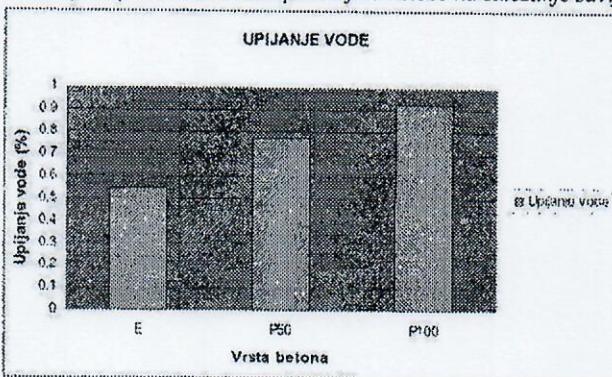
Rezultati dobijeni ispitivanjem upijanja vode su prikazani na slici 5 i pokazuju da je najveće upijanje vode izmereno kod probe P100, 0,92%, što je za 0,15% veće od probe P50 i za 0,37% veće od etalona. Najveće upijanje vode kod betona P100 je logična posledica primene recikliranog agregata sa većim upijanjem vode u odnosu na rečni (5,88% kod II frakcije recikliranog u odnosu na 0,94% kod II frakcije tečnog agregata).

Ispitivanje vodonepropustljivosti je vršeno na uzorcima dimenzija $200 \times 200 \times 150 \text{ mm}$, pri starosti betona od 28 dana. Uzorci su 24 h izloženi dejstvu vode pod pritiskom od 1 bara,

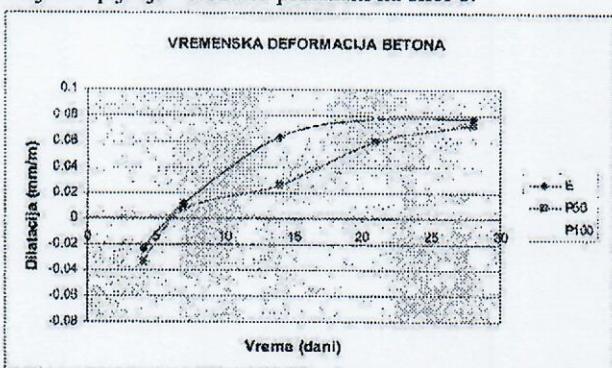
sljedećih 48 h pritisku od 3 bara, i na kraju poslednja 24 h ispitivanja, pritisku od 7 bara. Nakon ispitivanja se polome i meri dubina prodora vode. Na uzorcima P50 i P100 nije registrovan nikakav prodor vode, dok je kod etalona iznosio 10 mm, tako da se može zaključiti da su svi uzorci nepropustljivi, što je u potpunosti u skladu sa strukturu samougrađujućeg betona.

Slika 4 - Grafički prikaz rezultata ispitivanja čvrstoće na zatezanje savijanjem

Slika 5 - Grafički prikaz rezultata ispitivanja upijanja vode
Rezultati ispitivanja skupljanja betona su prikazani na slici 6.

Najbrži priraštaj skupljanja je bio kod etalona, a najmanji kod betona P50. Nakon 21 dana, kada je beton sa 100 % krupnog recikliranog agregata imao isto skupljanje, za 22 % veće od skupljanja betona sa 50 % krupnog recikliranog agregata. Nakon 28 dana, najveće skupljanje je imao beton P100, za 12 % veće od skupljanja etalona, i za 17 % veće od skupljanja P50. Generalno, razlika skupljanja svih uzoraka nakon 28 dana je mala.

5. ZAKLJUČAK

Sve betonske mešavine su nakon 28 dana imale čvrstoću veću od 45 MPa i odlične mehaničke karakteristike (upijanje vode, vodonepropustljivost, vrednost čvrstoće na zatezanje savijanjem) što je posledica ostvarene homogene i kompaktne strukture zbog upotrebe prašinastih čestica koje su obavezna komponenta samougrađujućeg betona.

Kvalitet betona sa recikliranim agregatom direktno zavisi od kvaliteta originalnog betona od koga je dobijen agregat. Originalni beton visokih performansi upotrebljen za spravljanje agregata daje izvanredne mehaničke karakteristike novospravljenih betona. Pre projektovanja betonskih mešavina neophodno je detaljno ispitati reciklirani agregat kako bi se dobole smernice za sastavljanje mešavine (od posebnog je značaja podatak o upijanju vode).

Eksperimentalni rezultati pokazuju da se reciklirani agregat svakako može upotrebiti za spravljanje samougrađujućeg betona, pri čemu se pravilnim izborom svih komponenti postižu visoke fizičko – mehaničke karakteristike betona, pri čemu ovako spravljeni betoni imaju značajnu ekološku vrednost.

6. POPIS LITERATURE

- [1] Grdić Z., Topličić-Ćurčić G., Despotović I.: *Properties of Self-Compacting Concrete with different type of additives*; Facta Universitatis Series: Architecture and Civil Engineering Vol.6, N°2; 2008; pp. 173-177.
- [2] Grdić Z., Topličić-Ćurčić G., Despotović I.: *Metode ispitivanja SCC betona prema standardu EFCA (Evropske asocijacije za beton)*; DIMK: Simpozijum o istraživanjima primeni savremenih dostignuća u našem građevinarstvu u oblasti materijala konstrukcija; Zbornik radova; 2008; str. 515-522.
- [3] Halavanja I., Rosković R.: *Reciklirani agregat iz građevnog otpada*; Konferencija CONWAS: Razvoj održivog sustava upravljanja građevnim otpadom u Republici Hrvatskoj; 2006.
- [4] Jevtić D., Zakić D., Savić A.: *Specifičnosti tehnologije spravljanja betona na bazi recikliranog agregata*; Materijali i konstrukcije 52; 2009; str. 52-62.
- [5] Malešev M., Radonjanin V.: *Reciklirani beton kao agregat za dobijanje konstrukcija*; betona; Konferencija Savremena građevinska praksa 2007; Zbornik radova; Novi Sad 2007; str. 201-221.
- [6] Radonjanin V., Malešev M.: *Beton sa agregatom od recikliranog betona: Sastav, svojstva i primena*; Građevinski kalendar; 2008; str. 48-91.
- [7] Okamura H., Ouchi M.: *Self-Compacting Concrete*; Journal of Advanced Concrete Technology Vol.1 N° 1; 2003; pp.5-15.
- [8] Ouchi M., Nakamura S., Osterberg T., Hallberg S., Lwin M.: *Applications of Self-Compacting Concrete in Japan, Europe and The United States*.
- [9] Rilem Technical Committee: *Final report of RILEM TC 205-DSC: Durability of self-compacting concrete*; Materials and Structures 41; 2008; pp. 225-233.
- [10]Rilem Technical Committee: *Final report of RILEM TC 188-CSC: Casting of SCC*; Materials and Structures 39; 2006; pp. 937-954.

Z. Nenadrić¹

Z. Grdić²

G. Topličić-Čurčić³

I. Ivotović⁴

ABRAZIJA BETONA KOD HIDROTEHNIČKIH KONSTRUKCIJA

Abstract: Abrazija ili abrazivna erozija je površinska erozija uzrokovana udarima čvrstih čestica vodom o betonsku površinu. Oštećenja hidrotehničkih objekata od betona uzrokovana javljaju se u različitoj meri kod gotovo svih hidrotehničkih objekata. Zato je detaljno proučiti mehanizam nastanka oštećenja, utvrditi metode istraživanja, razlike materijale na abrazivnu otpornost, dati preluge kako sanirati postojeće hidrotehničke objekte i kako izvoditi nove. U ovom radu je dat kratak pregled metoda abrazivne otpornosti hidrotehničkih betona, sa posebnim osvrtom na tehnologiju radi postizanje bolje otpornosti na abraziju i mire za prevencije.

Кључне речи: abrazija, hidrotehnički objekti, abrazivno-otporni betoni, prevencija abrazije

CONCRETE ABRASION OF HYDRAULIC STRUCTURES

Abstract: Abrasion or abrasive erosion is a surface erosion caused by collision of hard particles with concrete surfaces. Damage of hydraulic structure caused by abrasion occurs, to a different extent in all hydraulic structures. That is why it is necessary to study the mechanism of occurrence of damage, establish the examination methods, test various materials to resistance to abrasion, give suggestions how to remedy the existing damaged hydraulic structures and how to construct the new ones. The paper gives a brief review of the methods for examination of abrasion resistance of hydraulic concretes, with the special accent on the improvement of concrete technology in order to enhance abrasion resistance and on the preventive measures.

Key words: abrasion, hydraulic structures, abrasion-resistant concretes, prevention of abrasion

1. UVOD

Abrazivna erozija betonskih površina je uzrokovana česticama koje su nošene vjetrom. Oštećenja hidrotehničkih objekata od betona usled abrazije javljaju se u različitoj meri na gotovo svih hidrotehničkih objekata, slika 1 levo. Kod hidrotehničkih konstrukcija to su najčešći prednji zid preliva, blago nagnute ploče bazena, kanali i bočni zidovi brana. U izvore abrazije uključuju se i sama konstrukcija tj. njen otpali materijal, kameni nabačaj koji se vrati u bazen zbog dejstva vrtložnih struja nastalih zbog nepovoljnog hidrauličkog režima, asimetričnog pražnjenja bazena, kao i otpadni šut od stanovništva. Do danas nisu pronađeni dovoljno efektivne protivmere za sprečavanje oštećenja hidrotehničkih objekata abrazijom. Abrazioni proces je moguće usporiti zaštitnom oblogom betonske mase, planiranjem i manevriranjem hidromehaničkom opremom, periodičnim održavanjem i povremenim pravakama. Čak i u industrijskim razvijenim zemljama godišnji troškovi održavanja betonskih površina kanala, tunela, prelivnih objekata ili temeljnih ispusta visokih brana su jako visoki. U poslednjih godinama su takođe evidentirana oštećenja hidrotehničkih konstrukcija različitog stepena, često zahtevajući sanaciju i trenutno se realizuje naučnoistraživački projekat čiji rezultati treba da pomognu rešavanju ovog praktičnog problema. U ovom radu dat je pregled do sada učinjenog istraživanja u svetu čiji je predmet izučavanja bila abrazija betona kod hidrotehničkih objekata.

2. ISTRAŽIVANJA U OBLASTI PREVENCIJE ABRAZIJE

U radu [1] prikazana je studija koja sadrži sveobuhvatnu analizu abrazije hidrotehničkih objekata uključujući i ispitivanja na terenu. Ispitano je pet različitih vrsta betona iz različitih savremene tehnologije u toj oblasti: beton sa dodatkom silikatne prašine, uvaljani beton, visokih čvrstoća, mikroarmirani beton i polimerni beton. Najpre je definisan mehanički mehanizam nastanka abrazivne erozije, kao i postupak ispitivanja otpornosti betona na abraziju. Uticaj veličine čestice je uglavnom definisan njenom masom, brzinom i napadnim uglom, pri čemu je napadni ugao zavise od karakteristika vodnog toka. Čvrstoća čestica i površinska struktura betona (tvrdota), kao i oblik čestica takođe utiču na stepen abrazije betonske površine. U analizi treba uzeti u obzir ukupan broj dinamičkih kontakata u jedinici vremena, koncentraciju čestica i raspodelu veličine i oblika čestica, slika 1 desno.

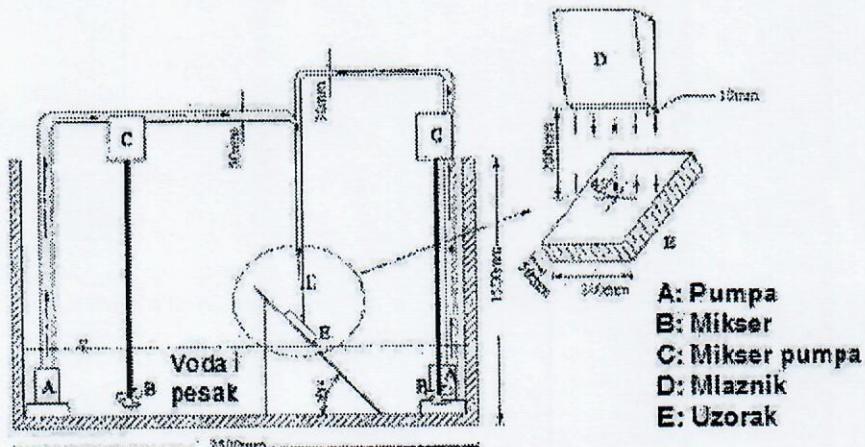
Slika 1 - Abrazivna erozija rečnog korita (levo) i mehanizam nastanka abrazije (desno).

U radu [2] je predstavljena studija koja istražuje abrazivno-erozivnu otpornost visokih čvrstoća kod kojih je dio cementa zamjenjen sa 15%, 20%, 25% i 30% letićem klase F. U zavisnosti od udela pepela, čvrstoća betona pri pritisku posle 28 dana iznosi do 80 N/mm^2 . Eksperimentalni rezultati pokazuju da je abrazivno-erozivna otpornost betona mešavine sa dodatkom letićeg pepela poboljšana sa povećanjem čvrstoće pri smanjenjem vodocementnog faktora. Abrazivno-erozivna otpornost betona sa zamjenjenim cementom je uvećana za 15% još uvek u skladu sa standardima, ali je u većim udjelima ugrožena.

15% je slična onoj kod etalon betona koji je spravljen bez dodatka letećeg pepela, dok betoni koji sadrže više od 15% letećeg pepeša pokazuju manju abrazivno-erozivnu otpornost. Pored navedenog treba imati u vidu značaj utroška letećeg pepela sa aspekta očuvanja životne sredine.

Aluminatni cementi [3] se bitno razlikuju po svojstvima od portland cementa. Betoni sa ovim cementima pokazuju veoma visoke performanse koje se mogu iskoristiti za određene specifične namene. Pogodni su za sanaciju hidrauličkih prepreka u oblastima osetljivim na abraziju (preliv, stave i ispusni tuneli). Ispitivanja pokazuju da se beton sa aluminatnim cementom i kvalitetnim agregatom ponaša bolje od betona sa portland cementom (čak i od visokokvalitetnih betona sa silikatnom prašinom), pa čak bolje nego granitni blokovi koji se često upotrebljavaju u predmetnim konstrukcijama. Upotreba ovih betona je 2,5 puta skuplja od konvencionalnog betona, ali je znatno jestinija od nekih drugih varijanti (granitni blokovi, čelične ili ploče od venog gvožđa) koje se često koriste u oblastima izloženim jakoj abraziji. Ispitivanja urađena na univerzitetu u Hong-Kongu pokazuju da betoni sa aluminatnim cementom imaju i do dva puta veću abrazivnu otpornost od portland cementnih betona iste čvrstoće.

Na Tajvanu je rađen naučni eksperiment sa ciljem da se ispita uticaj različitih tipova površinskih pukotina, kao i različitog sadržaja kvarcnog peska u vodi na otpornost betona prema abraziji [4], [5]. Šematski prikaz aparature koja je korišćena za predmetna ispitivanja dat je na slici 2.

Slika 2 - Aparatura za testiranje abrazije betona vodom i peskom

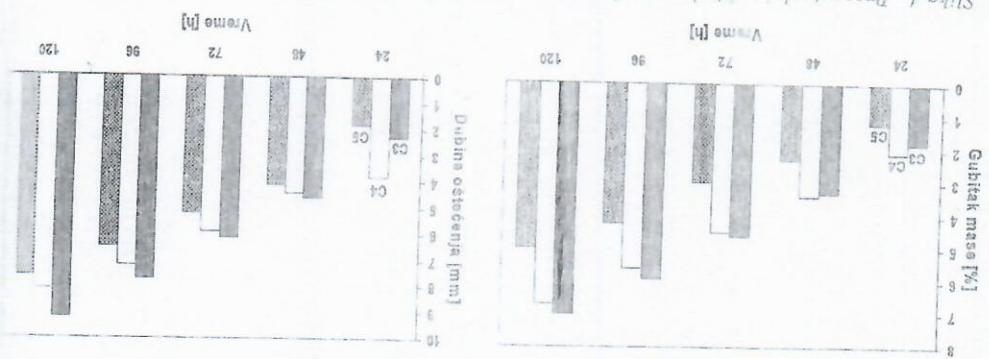
Mlaz mešavine vode i peska udara pod uglom od 45° na površinu betonske ispitne ploče preko pravougaone mlaznice dimenzija 10×200 mm. Smatra se da mehanizam loma površine betona pod uticajem abrazije smatra nastaje formiranjem plastičnih kratera koji se dalje zaravnjavaju i skidanjem površinskih pločica-ljuspica betona, slika 3.

Rezultati testova su pokazali da voden mlaz i pesak koji deluju direktno na pukotinu izazivaju njeno proširenje usled otpadanja cementnog kamena i sitnog agregata. Stepen abrazije se značajno povećava kada uzorak ima postojeće pukotine, a veći je i kada voden mlaz deluje direktno na pukotinu nego kada deluje iznad nje kada više strada njena donja ivica. Utvrđeno je i to da povećanje širine pukotine doprinosi, pod ostalim nepromjenjenim uslovima, više izraženoj abraziji i do 40%, naročito u slučaju kada voden mlaz ne deluje direktno na pukotinu. Ova studija takođe pokazuje da dodatak silikatne prašine betonu povećava njegovu abrazivnu otpornost i u uslovima postojanja površinskih pukotina i do 25% u odnosu na referentni beton.

Vbeton [m³]	Slike 4 (%)
24	100
40	95
72	90
96	85
120	80
144	75
168	70
192	65
216	60
240	55
264	50
288	45
312	40
336	35
360	30
384	25
408	20
432	15
456	10
480	5

ZAKLJUČAK

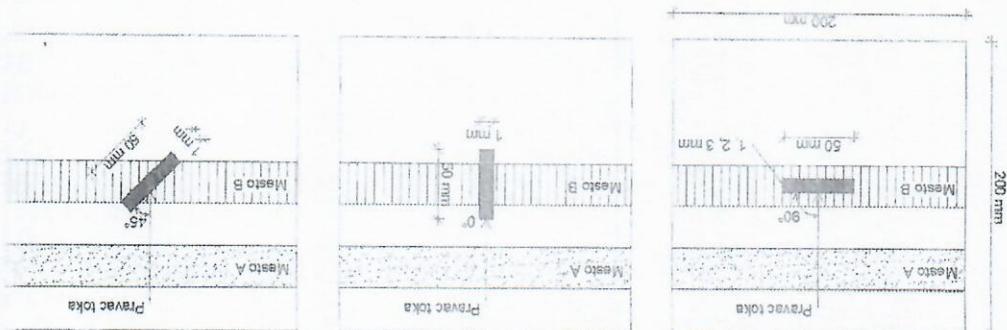
Slka 6 - F

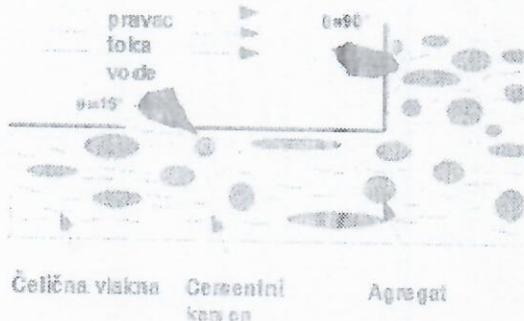

U nastavku eksperimenta uozrije betona sa ispitani vodenim mazom sa dodakom peska i zgradeli aparature (pokazalo da beton spravljen sa mineralnim dodacima poput lećeg pepela ima površinu oporomst koja rezultat poboljšanja kvaliteta cementne pasti, manje poroznosti i jači abrazivnu otpornost kao rezultat poboljšanja kvaliteta cementne pasti, manje poroznosti i jači vez između cementne pasti i zraka agregata. Vrijajfom sastava betona utvrđeno je da se stepenje erozije povećava skoro dovestruko kada se vodocomeni faktor poveća sa 0,28 na 0,50. Povećanje veličine nesiveće zma agregata takođe doprinosi opromociji na abrazivnu otpornost pri malim brzim eroziji betona, dok je kod betona visokih vrednosti ova parametar manje značajan.

Na Univerzitetu Šćecin u Poljskoj radeno je istraživanje betona visokih vrednosti u tvrdinjskim zavisnostima karakteriziraju opromociju od uljivoje pritisne vrednote, modula elastičnosti dodatka vlačkana i dimenzija elemenata [6]. Na slici 4 prikazani su rezultati ispitivanja gubitka masе i dubine ostecenja tri različita betona visokih vrednosti spravljena sa metalurškim cementom ($w_c = 0,26$). Beton C3 je spravljen bez vlačkana, a C4 i C5 sadrže 70 kg/m³ vlačkama ME 30/50 i ME 50/100.

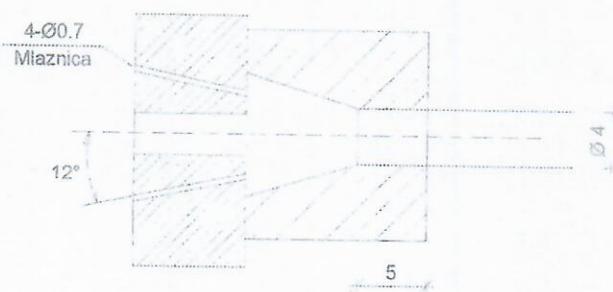
Stílka 3 - Tip pukotíne na povrstviti betonu

Slika 5 - Erozivni uslovi

Izgled aparature (pogon – vakuum puma sa visokim pritiskom) korišćene u eksperimentu prikazana je na slici 6. Uzorci betona ispitivani su mlazom mešavine vode i abraziva (garnet-brusni kamen, nepravilnog oblika prosečnog prečnika 0,212 mm tvrdoće 7,5). Istraživanjem se došlo do zaključka da dodatak čeličnih opiljaka doprinosi erozivnoj otpornosti pri malim udarnim uglovima (15°). Za velike udarne uglove (90°) dodavanje čeličnih opiljaka nije uvek svrshodno i može se generalno reći da se ne preporučuje za uglove i kolena betonskih konstrukcija. Utvrđeno je da mikroarmiranje ne poboljšava primetno erozivnu otpornost pri malim brzinama toka.

Slika 6 - Konstrukcija i dimenzije instrumenta za mešanje i ubrzavanje

3. ZAKLJUČAK

Na osnovu proučene literature može se zaključiti da abrazivno otporan beton treba spravljati sa maksimalno mogućom količinom najtvrdijeg dostupnog krupnog agregata i što nižim vodocementnim faktorom. Kada visoko kvalitetan agregat nije dostupan efikasno je koristiti mineralne dodatke, posebno silikatnu prašinu, kako bi se poboljšale performanse cementne paste i samog betona. Abrazivno erozivna otpornost vakuum betona, polimernih betona i betona modifikovanih polimerima je zvanično bolja od običnih cement betona. Mikroarmirani beton pokazuje manju otpornost na abrazivnu eroziju nego običan etalon beton. Zato mikroarmirani beton ne treba da se koristi za sanaciju stacionarnih bazena ili drugih hidrauličkih konstrukcija sa izraženom abrazivnom erozijom betona. Neki tipovi površinskih obloga pokazuju dobru abrazivnu otpornost u uslovima laboratorijskih ispitivanja. U tu svrhu mogu se koristiti poliuretani, malteri od epoksidnih smola, akrilni malteri i fero betoni. Međutim, postoje potreškoće u području primene površinskih obloga kao rezultat nepravilne pripreme površine betona pre njihovog namenjenja, kao i toplotne nekompatibilnosti između betona i oblage.

4. POPIS LITERATURE

- [1] Preventing hydraulic structures from abrasive concrete erosion. www.vaw.ethz.ch/research/fluid/abrasion/wb
- [2] Yen,T., Hsu,T.H., Lui,Y.W., Chen,S.H.: Influence of class F ash on the abrasion-erosion resistance of high-strength concrete, Construction and Building Materials 21 (2007) 458-463
- [3] Scrivener,K., Cabiron,J.L., Letourneau,R.: High performance concretes from calcium aluminate cements, Cement and Concrete Research 29 (1999) 1215-1223.
- [4] Lui, Y.W., Yen, T., Hsu, T.H.: Abrasion erosion of concrete by water-borne sand, Cement and Concrete Research 36 (2006) 1814-1820.
- [5] Lui, Y.W.: Improving the abrasion resistance of hydraulic-concrete containing surface crack by adding silica fume, Construction and Building Materials, 2006.
- [6] Horszczaruk, E.: Abrasion resistance of high-strength concrete in hydraulic structures, Wear 259 (2005) 62-69.
- [7] Hu, X.G., Momber, A.W., Yin, Y.G.: Hydro-abrasive erosion of steel-fibre reinforced hydraulic concrete, Wear 253 (2002) 848-854.

J. DANAEŠ
FIRŠT MEGI
DRAUCHIŠK

Marijana Serć
Irina Stipanov
Dubravka Bjč

BETONI

Rezime: Korakao jedan od sve veće troškova pronalaženju i jedan od načina konstrukcija je vrsta korozije mogućnosti u sklopu europskih Ključne reči:

CORROSION

Abstract: Challenging safety issues a wide range of structures and One of these is reinforcement corrosion. Key words: corrosion induced corrosion

Materials Dept.
Croatia, e-mail:
PhD, Materials
e-mail: irina.stipanov@hram.hr
PhD, Materials
Zagreb, Croatia,
Croatia, e-mail: